

НЕДЕЉА 4. ПОСТА

Tone 3RD Ep.314 (Heb. 6:13-20) Epf 5:9-19
Gospel: Mk. 40 (9:17-31) Mt. 4:25-5:12

*Today our Church celebrates:
Данас наша Црква њославља:
April 11TH 2021 / Mar. 29TH 2021*

Срби своју веру поштују

Када је у 15. веку Турска освојила Балкан, Византија и остале православне земље нису биле у могућност да се Турцима одупру. Тражили су помоћ од западних хришћана! Ватикан их је дочекао уценом. Обећана им је помоћ од земаља Западне католичке Европе под условом да потпишу унију са католичком црквом, тј. да православна црква призна врховну власт Ватикана.

Васељенски патријарх из Цариграда је подлегао том притиску. Заказан је сабор у Фиренци 1439. године.

На сабор су дошли сви православни патријарси, чак и Руски. Сви, осим Српског. Владар Србије, деспот Ђурађ Бранковић, рекао је српском патријарху да ће га обесити уколико оде у Фиренцу.

Те, 1439, године у Фиренци унију са Ватиканом су потписали сви православни верски поглавари. Сви, осим српског (и светог Марка Ефеског). Сазнавши да се Србија супроставила моћном Ватикану, руски Велики Кнез је погубио свог патријарха, због срамоте коју је нанео Русији. Када се и у Цариграду сазнало да Срби нису потписали унију, настали су нереди. На захтев народа, Васељенски патријарх морао је да се повуче.

Ватикан то Србима никад није опростио.

St Mary of Egypt

A hieromonk, the elder Zossima, had gone off at one time during the Great Fast a twenty-days' walk into the wilderness across the Jordan. He suddenly caught sight of a human being with a withered and naked body and with hair as white as snow, who fled in its nakedness from Zossima's sight. The elder ran a long way, until this figure stopped at a stream and called: 'Father Zossima, forgive me for the Lord's sake. I cannot turn round to you, for I am a naked woman.' Then Zossima threw her his outer cloak, and she wrapped herself in it and turned round to him. The elder was amazed at hearing his name from the lips of this unknown woman. After considerable pressure on his part, she told him her life-story. She had been born in Egypt, and had lived as a prostitute in Alexandria from the age of twelve, spending seventeen years in this way of life. Urged by the lustful fire of the flesh, she one day got into a ship that was sailing for Jerusalem. Arriving at the Holy City, she made to go into one of the churches to venerate the Precious Cross, but some unseen power prevented her from entering. In great fear, she turned to an icon of the Mother of God that was in the entrance, and begged her to let her go in and venerate the Cross, confessing her sin and impurity and promising that she would then go wherever the Most Pure led her. She was then allowed to enter the church. After venerating the Cross, she went out again to the entrance and, standing in front of the icon, thanked the Mother of God. Then she heard a voice: 'If you cross the Jordan, you will find true peace.' She immediately bought three loaves of bread and set off for the Jordan, arriving there the same evening. She received Communion the following morning in the monastery of St John, and then crossed the river. She spent forty-eight whole years in the wilderness in the greatest torments, in terror, in struggles with passionate thoughts like gigantic beasts. She fed only on plants. After that, when she was standing in prayer, Zossima saw her lifted up in the air. She begged him to bring her Communion the next year on the bank of the Jordan, and she would come to receive it. The following year, Zossima came with the Holy Gifts to

Кад је Српски народ био свет, Бог им је слао у Цркви и на власти Свете владаре. Кад је Српски народ постао фукара, Велики Бог им је послао фукаре да их воде. Погани роде! Зашто се жалите и буните, а још и тражите боље? Исправите прво себе и вратите се Богу да би вас Бог спасао и наградио. Бог све види !

Св. Владика Николај

Преподобни Марко Исповедник, епископ Аретусијски у Сирији

О његовом страдању извештавају свети Григорије Богослов и блажени Теодорит. Према тим извештајима Марко је, у време цара Константина, разорио неки храм незнабожачки и превео многе у веру Христову. Но кад дође цар Јулијан на престо, и ускоро поста одступник од вере Христове, тада се и неки аретусијски грађани одрекоше Христа и вратише незнабоштву. И сад они усташе на Марка зато што им је храм разорио, тражећи да он или храм сазида или да плати неку велику суму новца. Пошто се старац Марко отказа да учини иједно од тога двога, то би шибан, руган и кроз улице вучен.

Затим му одрезаше уши танким и јаким концем, па га онда обнажише и медом намазаше, па оставише привезана за дрво на летњој вућини, да би га осе, комарци и стршљенови уједали. Но мученик Христов све претрпе без јаука. Беше сасвим стар а у лицу светао као ангел Божји. Незнабошци све ниже спуштаху цену свога храма, тражећи најзад од Марка неку сасвим незнатну суму, коју он могаше лако дати. Но он се одрече да да и један новчић. Његова трпеливост учини огроман утисак на грађане, због чега они почеше дивити му се и жалити га, и због чега и спуштаху цену храма свога скоро ни до чега, само да би он остао у животу. Најзад га пустише на слободу, и један по један опет сви примише поуке од њега и повратише се у веру Христову. За слично дело пострадао је у то време ђакон Кирил из града Илиопоља под гором Ливаном. Он је био разбио неке идоле у време слободе хришћанства, те под Јулијаном буде за то љуто мучен. Толико беху на њ озлобљени незнабошци, да кад га убише, зубима својим распараше му и отворише утробу. Истога дана кад и свети Кирил пострадаше и многи други. Злобни незнабошци исекоше тела њихова на комадиће, помешаше с јечмом, и дадоше свињама. Но стиже их казна убрзо, свима поиспадаше зуби и на уста удари несносан смрад.

the bank of the Jordan in the evening, and stood in amazement as he saw her cross the river. He saw her coming in the moonlight and, arriving on the further bank, make the sign of the Cross over the river. She then walked across it as though it were dry land. When she had received Communion, she begged him to come again the following year to the same stream by which they had first met. Zossima went, and found her dead body there on that spot. Above her head in the sand was written: 'Abba Zossima, bury in this place the body of the humble Mary. Give dust to dust. I passed away on April 1st, on the very night of Christ's Passion, after communion of the divine Mysteries.' Zossima learned her name for the first time. And thus Zossima buried the body of the wonderful saint, Mary of Egypt. When he returned to the monastery, he recounted the whole story of her life and the wonders to which he had been an eyewitness.